

Молодий комунар

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання XIX № 86 (2502). ВІСІТОРОК, 18 ЛИПНЯ 1978 року.

Газета виходить з 1939 року
Ціна 2 коп.

НАРАДА ТВОРЧИХ ПРАЦІВНИКІВ

Центральний Комітет комсомолу 14 липня провів у Москві нараду творчих працівників центральних періодичних видань ВЛКСМ, редакторів республіканських комсомольських газет. На ній обговорено завдання засобів молодіжної масової інформації і пропаганди, які випливають з привітання ЦК КПРС XVIII з'їзду ВЛКСМ, промови на ньому товариша Л. І. Брежнєва, рішення XVIII з'їзду ВЛКСМ і матеріалів липневого (1978 р.) Пленуму ЦК КПРС.

З доповіддю на нараді виступив перший секретар ЦК ВЛКСМ Б. М. Пастухов.

На нараді відзначалося, що загальний тираж комсомольських і піонерських газет і журналів у країні перевищує тепер 76 мільйонів примірників. У рік 60-річчя ВЛКСМ і XI Всесоюзного фестивалю молоді і студентів у кожній редакції немає важливішого завдання, ніж пропаганда економічної політики партії, мобілізація юнаків і дівчат на безумовне виконання завдань п'ятирічки.

Учасники наради обмінялися досвідом пропагандистської роботи по вихованню у підростаючого покоління комуністичного ставлення до праці, шефству над ударними всесоюзними будовами, підвищенню ідейного і професійного рівня журналістів, які пишуть на молодіжні теми.

(ТАРС).

Є план чотирьох років!

У Світловодський міськомкомпартії України і міськомкомсомолу надійшов рапорт від комсомольської молодіжної бригади плавильників імені XVIII з'їзду ВЛКСМ заводу чистих металів. Цей колектив, включившись у Всесоюзне соціалістичне змагання за дострокове виконання народногосподарських планів та у Всесоюзний рух «П'ятиріччя ефективності і якості» — ентузіазм і творчість молодих! План 4 років п'ятирічки завершив до Дня металурга. Лише за пер-

ше ширіючи в бригаді Миколи Петрова внесено 4 рапортизаций за рахунок підвищення виходу в готову продукцію з експлуатації матеріалів і сировини на 106 тисяч карбованців.

Комсомольсько-молодіжний колектив переглянувши свої соціалістичні зобов'язання і взяв підвищені. План десятиріччя п'ятирічки він дав слово завершити до 22 квітня 1979 року — 109-ї річниці від дня народження В. І. Леніна.

УРОЖАЙ-78

● АЛЛО, ГОВОРІТЬ КОРПУНКТ!

КОМСОМОЛЬСЬКИЙ ВНЕСОК

З першого ж дня жнив разом з досвідченими хліборобами вивели в поле свої комбайни і молоді механізатори. Спочатку на полях району трудилось чотирнадцять комсомольсько-молодіжних екіпажів, нині їх в господарствах — двадцять два. В колгоспі імені Суворова вже збирають хліб третього року п'ятирічки чотири

комсомольсько-молодіжні екіпажі. Стільки ж їх і в колгоспі імені Димитрова.

Очолює змагання молодих комбайнерів району Леонід Даровський з колгоспу імені Петровського. Разом з Миколою Липецьким він за чотири дні комбайном СК-5 намолотив 843,7 центнера зерна з площі 31 гектар.

В. МАКАРЕНКО,
завідуючий відділом комсомольських організацій
Устьїнського РК ЛКСМУ
України.

ПОПЕРЕДУ СІМЕЙНІ ЕКІПАЖІ

Наближається до завершення косовий гороху в Маломишківському районі. Першими закінчили валкування цієї ранньої зернової культури хлібороби колгоспів імені Свердлова імені Щорса та «Перше травня». Найвищих результатів у соціалістичному змаганні на збиранні гороху досягли сімейні комбайнові екіпажі. Екіпаж у складі досвідченого механізатора Миколи Олександровича Маслова та його сина комсомольця Миколи Маслова комбайном СК-4 скошив 50 гектарів гороху за 6 робочих днів. Це найкращий результат на агрегат такої марки. Щодня батько й син скошували бобову культуру на площі 7—8 гектарів при нормі 4,5 гектара. А найвищого виробітку на комбайні «Нива» добився сімейний екіпаж із колгоспу «Родина» у складі Михайла Михайловича Кузика та його сина комсомольця Володимира Кузика. При денній нормі 6 гектарів вони кладуть у валки горох на 10 гектарах.

Змагання за високу техніку особливо нагріта на завершенні косовиці гороху.

В. ЧАБАНЕНКО,
завідуючий відділом комсомольських організацій Маломишківського райкому комсомолу

Восьмий рік працює комбайнером у колгоспі імені Леніна Долинського району Олександр Шкарупа. Нині він зобов'язався зібрати ранній зерновий на 230 гектарах.
На фото: О. ШКАРУПА.
Фото В. НОВПАНА.

Скільки коштує краплина пального?

Спільний рейд обласного штабу
«Комсомольського прожектора»
і газети «Молодий комунар»

Розпочалися жнива. Іде напружена боротьба за хліб третього року десятиріччя, ювілейного 60-го року Ленінського комсомолу. В цій боротьбі немає дрібниць — найнезначніший з першого погляду фактор інколи стає або вирішальною складовою успіху, або фатальною помилкою. Проблема пального в наш час, коли на світовому ринку на нього, образно кажучи, голод і величезний попит, не може бути другорядною і для нашої країни. Тому ЦК КПРС прийняв постанову про бережливе використання нафтопродуктів, про господарське їх зберігання.

Хоч раніше Ульяновський район було піддано різкій критиці за нездорові витрати і зберігання пального, фактично безгосподарності знову виявила наша рейдова бригада.

КОЛГОСП ІМЕНІ ШЕВЧЕНКА. Склад нафтопродуктів тракторної бригади здалеку справляє враження добре доглянутого господарства: ємкості для бензину, дизельного пального та мастил обнесени огорожею, заземлені, на кожній — відповідний напис. Документи теж ведуться на належному рівні. Проте завідуючий складом Я. Д. Червоний не приховує, що ємкостей для дизельного пального немає — усього 70 кубічних метрів.

— Під час жнив, — каже Яків Данилович, — у нас щодня витрачається його як мінімум 5 тонн. Отже, без поповнення за-

лютому нинішнього року майже 7,9 тонн, у червні — близько 5 тонн його знову витрачено не як паливо для двигунів, а як паливо.

КОЛГОСП ІМЕНІ КАЛІНИНА. Треба віддати належне завідувачу складом нафтопродуктів у тракторній бригаді (бригадир С. О. Чорнобай) С. Т. Ващук. Як добрий господар, він дбає про те, щоб і бензин, і дизельне паливо, і навіть солідол витрачалися економічно і ефективно. Степан Тимофійович виготовив пристрій для механічної заправки шприців солідолом, що дозволяє не тільки швидко це робити, а й виключає потрапляння в мастило різних сторонніх домішок.

Але це — лише штрих. Загалом же витрачання і зберігання пального та мастил банально далеко крайшим. Як відомо, тонна бензину А-72 коштує для колгоспу 174, А-76 — 186 карбованців. Та облік бензину тут помаранчо не ведеться, автомашини заправляються сумішшю, що, по-перше, завдає вели-

кої шкоди двигунам, а, по-друге, економічно не вигідно для господарства.

Склад нафтопродуктів розміщений поблизу тракторної бригади, на невеликому пагорбі. Огороджений про людське око сирим-татим штахетом, воно там не те що відчинені, а зняті зовсім і стоять збоку. Отож вхід і в'їзд до цистерн з паливом вільний і єдень і вночі.

КОЛГОСП «РОДИНА». Не будемо повторюватись про огорожу, пожежогар — все так, як і в колгоспі імені Калініна. Бензин А-72 та А-76 теж подеється в автозаправочну колонку по одній магістралі. Тут інший кричущий факт безгосподарного витрачання нафтопродуктів.

Відразу біля огорожі — резервуар з мастилом. Із зіпсованого крана краплі за краплею густа рідинка витікає в плуш посудинок, звідти — на землю. За рік отак можна «напапати» близько 2,5 тонн. Шершеніше протікає запорний кран 10-кубової ємкості з дизельним паливом: за хвилину 80 крапель. Це значить, що за рік отаким метром втрачається до 5 тонн пального. Ємкостей же із зіпсованими кранами тут кілька. А на пункті заправки дизельне паливо витікає прямо на землю, що швидше, відразу з трьох точок.

Та справа не тільки в цьому. Ми були свідками такої сцени. Під'їхала автомашина. З кабінки вийшов шофер із чималою канистрою в руках. Не звертаючи уваги на сторонніх, підійшов до діжки з мастилом (до речі, відкритої), набрав, скільки йому потрібно і поїхав собі. Отже, практично хто завгодно може прийти сюди й «погосподарювати». На-

черпати мастила посудиною, що лежить на землі, кинути її туди знову. Отож і чекай довгої роботи тертьових деталей механізмів...

Навколо складу територія чорна від перероблених нафтопродуктів. Їх тут не зливають в окрему ємкість, а виливають просто на землю (тимчасом район у першому півріччі не виконав план здачі відходів дизельного пального на 16 тонн). Тут і до пожежі недалеко, варто лиш небережному виникнути недопалок сигарети, — дже поряд — десятки тонн різного пального і мастил. До речі, й харчоблок розташований за сотню метрів.

ВИСНОВКИ РЕЙДОВОЇ БРИГАДИ

— Загалом по районі переатрати нафтопродуктів немає, — переконливо відповідала правдивістю нафтобази при районі «Сільгосптехніки». С. Т. Ващук заповнив, що більшість шоферів і трактористів економить паливо, окремі — доплатять пересвірату. Тож виходить, що за рахунок більшості справді збайли-

вих господарів (як серед окремих, так і серед колгоспів) меншість дозволяє собі лгати на землі цінний продукт, викладати на вітер державні кошти. Бо що значить, мовляв, крапля бензину?

А ці мало, ні багато. Спеціалістами підраховано, що коли за секунду на землю падає одна крапля, то за рік втрачається 1,2 тонн пального. От скільки коштує та крапля.

Як бачимо, в «Родина» над чим не сміють собі голоти ні керівники ні спеціалісти, хоч їм і вказували на недоліки після проведення районних рейдів члени районного штабу «Комсомольського прожектора».

Не хвилює така безгосподарність і районну службу держсільтехнагляду очолювану П. С. Третьяковим.

І райоб'єднання «Сільгосптехніки» не вважає за проблему те, що не тільки в названих трьох, а і в інших господарствах району бракує ємкостей для зберігання нафтопродуктів, хоч це — виключно його, райоб'єднання, справа.

Отже попередня критика не вплинула. Як же буде нинішнього разу?

Рейдова бригада: М. БЕРНАДСЬКИЙ — інженер по паливу і нафтопродуктах Ульяновського райоб'єднання «Сільгосптехніки», А. ЧЕКМЕРНОВ — заступник начальника обласного штабу «Комсомольського прожектора», В. КРАВИЦОВ — інструктор райкому комсомолу, П. СИНИЦЯ — працівник райгазети «Ленінець», Р. МАРЧЕНКО — спеціаліст «Молодого комунара».

Ступені сходження

ПІДБИТО ПІДСУМКИ СОЦІАЛІСТИЧНОГО ЗМАГАННЯ СЕРЕД МОЛОДИХ МАЙСТРІВ ДОІННЯ І КОМСОМОЛЬСЬКО-МОЛОДІЖНИХ КОЛЕКТИВІВ МОЛОЧНОТОВАРНИХ ФЕРМ ОБЛАСТІ ЗА ПЕРШЕ ПІВРІЧЧЯ 1978 РОКУ.

Світлана ГРИГІР з колгоспу імені Леніна Долинського району за шість місяців одержала від кожної корови по 2842 кілограми молока.

Надія МАКСИМЕНКО з колгоспу «Перше травня» Маловисківського району — 2798.

Валентина ЄПІШЕВА з цього ж господарства — 2754.

Наталія РОГОЖИНА з колгоспу «Мир» Гайворонського району — 2357.

Любов ЯКУБОВИЧ з колгоспу «Червоний прапор» Олександрійського району — 2335.

Валентина АЛЕКСЕЄВА з колгоспу імені Мічуріна Новгородківського району — 2297.

Галина ОЛЕФІРЕНКО з колгоспу імені ХХ з'їзду КПРС Бобринецького району — 2254.

Наталія СІТА з колгоспу імені Леніна Долинського району — 2240.

Валентина ПОКЛАД з цього ж господарства — 2219.

Катерина БУК з Несватківського відділка Другого імені Петровського Олександрійського цукрокомбінату — 2193.

Людмила УТКІНА з колгоспу імені ХХ з'їзду КПРС Онуфріївського району — 2162.

Володимир МІЩЕНКО з колгоспу імені ХХ з'їзду КПРС Бобринецького району — 2127.

Володимир ІВАНОВИЧ з колгоспу імені Кірова Олександрійського району — 2123.

Надія НЕСТЕРЧУК з Несватківського відділка Другого імені Петровського Олександрійського цукрокомбінату — 2092.

Лілія СКОРОБОГАЧ із колгоспу імені Шевченка Ульянівського району — 2063.

За перше півріччя ювілейного комсомольського року понад 20 молодих доярок і доярів області надали від корови понад 2000 кілограмів молока. Стільки ж — наближаються до цього рубежу. Особливо широко розгорнуте соціалістичне змагання за підвищення продуктивності дійного стада у Маловисківському, Бобринецькому, Гайворонському районах.

Невисокі здобутки молодих працівників ферм Кіровоградського, Знаменського, Світловодського, Вільшанського, Устинівського районів.

Серед комсомольсько-молодіжних колективів найвищих успіхів досягли:

Комсомольсько-молодіжний колектив молочнотоварної ферми колгоспу імені ХХ з'їзду КПРС Бобринецького району (групокомсорт Володимир Міщенко) одержав за півріччя 2108 кілограмів молока на корову.

Комсомольсько-молодіжний колектив молочнотоварної ферми № 1 колгоспу імені Мічуріна Новгородківського району (групокомсорт Галина Гриш) — 1857.

Комсомольсько-молодіжний колектив молочнотоварної ферми Несватківського відділка Другого імені Петровського Олександрійського цукрокомбінату (групокомсорт Ярослав Андрійчакевич) — 1844.

Комсомольсько-молодіжний колектив МТФ № 2 колгоспу «Перше травня» Маловисківського району (групокомсорт Валентина Єпішева) — 1813.

Комсомольсько-молодіжний колектив МТФ імені 60-річчя ВЛКСМ колгоспу «Мир» Гайворонського району (групокомсорт Наталія Рогожина) — 1794.

На фото: Таня ОСИПОВА (ліва) і Леоніда ШИШЕНКО.

ШІРШИЙ друг усієї юні села провів, голова правління найбагатшого і наймощнішого в Долинському районі колгоспу імені Леніна М. В. Миркаленко, весело усміхаючись, розповідає:

— Звертається людина до мене працівниця бухгалтерії і запитує: «Що ви їм таке говорили, Микола Володимировичу, що моя Свєта скоплюється тепер ще до світання і поспішає на ферму? Ще ж здивована: звідки, мамо, голова знає, що вранці повітря так чисте і запахи, що наше село дуже гарне перед сходом сонця?»

А потім каже з того, що перед перевірками екзамінації, на прохання голови правління, класні керівники 7-го, 8-го і 9-го класів Кіровоградської середньої школи назвали учням: «Колгосп потребує вашої допомоги. Особливо на молочно-товарній фермі. Літо, кор-

ми добрі, молока прибавилось у корів, а доярким якраз і відпочити треба. То чи не пішли б ви їм на допомогу на місяць — півтора?»

А в селі всі до роботи звичні. Як не допоможе своїй мамі, навалерів багатьох високих урядових нагород Любові Іванівні Безсольній, її Валентина, котра ще з п'ятого класу була на фермі частою гостею? Чи відмовиться Нелля Коротких, коли її мама — теж доярка?

Дівчатка першими погодилися з радістю. А за ними відгукнулися тепер уже восьмикласники Таня Осипова, Іра Кулішова, Люда Пислякова, Іван Гриша, Свєта Савенко, Люба Халамонець, Наташа Перепада, Лєся Цапін.

З радістю вилучилися в п'яту, уже трудову, четверть дев'ятикласники Сергій Чайка, Лєна Федоренко, Юра Кубраков, Петро Риль, Лариса Коротких,

ЧВЕРТЬ П'ЯТА, ТРУДОВА

«РОЗБУДИ МЕНЕ ВРАНЦІ, МАМО...»

десятинласники Льоня і Коля Шишенки. Всього 15 юних ентузіастів.

У перші дні після 9 червня, вони просили матері, коли треба було йти на першу зміну: «Розбуди мене вранці, мамо». Приходили сонні, мляві. Та через тиждень о четвертій ранку веселим щбетом повнілися польовий табір МТФ.

Швидко, як усе на льоту здатні скопювати дівчатка і хлопчачи у такому віці, вичили будову і принцип дії доїльних апаратів, навчилися спритно вичистити стійла і годівниці, чистити корів, прив'язувати і від'язувати їх.

— Не зобиджають вас тут? — жартома, але серйозно запитує, — Микола Володимирович, коли приїжджає, не гримас на вас?

У відповідь — дружини, веселий, радісний сміх. Погляди щирі, звернуті на своїх наставниць, на голову правління. Сміх хлопцєв дзвінкими весняними струмочками, брзикає з очей. Ото, мовляв, сніазада кореспондент! Та ж жодного нарікання не чути, тільки: «Спасибі», «От молодці!», «Як же ми будемо без вас, коли закінчиться «п'ята четверть?»

І ці слова дійсно лунають з уст доярок, які зібрані на нашу розмову. Хвалить своїх підшефних — не нахваляється. Не хай Валє Безсольна і Нелля Коротких давно навчилися доїти корів поруч з мамами, всю групу можуть обслужити. А в Іри ж Кулішової вдома немає корови, та оце кілька днів тому, як електричного стру-

му не було, в корів «в» доїла вручну.

— А ми Сергійко, — rado усміхається Ірина Васильовна Густі, — 7 видів. Це вона — про Сергійку Чайку, свого підшефного. Намагається бути серйозним, ам ніби кривиться від щєдрих похвал Льоня Шишенки (найстарший серед них, десятикласник). Але ж помітно, що симпатичний, стрункий хлопчина радий, в душі розуміючи, що добре, потрібну справу вони роблять.

Коли зібрані їх фотографувати, дівчатка трохи знітилися: учора ж не було струму, вручну доїли, то трохи заборудили свої робочі костюми, що колгосп придбав їм, усім одинакові. Такі гарні комбінезони, косинки... Яі не їм тепер бути, одгнуги ж у домашній?

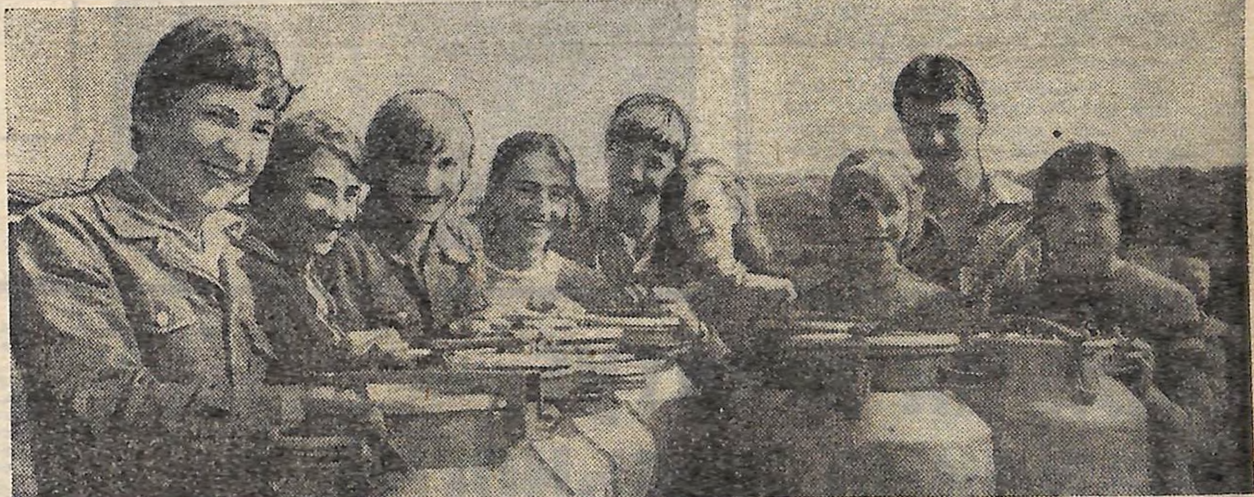
— Та не хвилюйтесь, — заспокоюють наставники, — ви й так гарні! Швидше гуртуйтеся, бо скоро й стадо з пасовища приїде...

А ГОЛОВА правління дійсно говорить з ними, запровадивши у свій навінет, про красу рідної землі, про бадьорє досвідковє повітря, про дзвінкий пташиний щбет до сходу сонця. Своєю любов до села, до землі, до праці передає у дитячі серця тонко, хвилююче. І хай не дивусться Свєта Савенко, звідки знає все те Микола Володимирович, — він всією душею любить село, землю, а найбільше — їх, юних — майбутнє колгоспного села.

У кінці липня всі 15 юних доярок і доярів за рахунок колгоспу подуть у цікаву екскурсію в Прибалтику. Зароблені на фермі свої, трудові гроші витратять на подарунки рідним.

Після цих п'ятнадцяти, — розповідає Микола Володимирович, — ще багато дівчаток і хлопчачи висловлювали бажання працювати на фермі. Та хай уже, наступного року. Ми створимо для них всі умови, адже колгоспові молоді кадри потрібні. Сважаю, що и сьогоднішні дебютанти наступного літа знову прийдуть сюди. І знову в перші дні говоритимуть вдома: «Розбуди мене вранці, мамо». Потім звикнуть пробуджуватись самі.

Р. ВАСИЛЬЧЕНКО.

Група учнів, які працюють на молочнотоварній фермі.

Фото В. КОВПАКА.

ОБМІН ДОСВІДОМ З ДРУЗЬМИ

В ПЕРШЕ на Кіровоградщині відбувся міжнародний семінар комсомольських працівників. Його учасниками були ватажки Димитрівської Комуністичної Спілки Молоді з Болгарської Народної Республіки та комсомольських організацій нашої області. На пленарному засіданні семінару відбувся обмін досвідом роботи комитетів по організації молоді на влітку в житті рішень ХХV з'їзду КПРС і XI з'їзду БКП. З доповідями виступили секретар Кіровоградського обкому комсомолу Валерій Мальцев та відповідальний організатор ЦК ДКСМ Дмитр Пазлов.

У ході обміну досвідом виступили другий секретар Кіровоградського міськкому комсомолу Володимир

Калина, секретар комитету ДКСМ паперово-целюлозного комбінату міста Разлог Теменужна Стіпцева, секретар заводу комсомолу заводу «Червона зірка» Олег Колосов, секретар комитету ДКСМ заводу «Восход» міста Попово Петр Петров, бригадир комсомольсько-молодіжної тракторної бригади колгоспу ім. Калініна Олександрійського району Віктор Галушка, секретар комитету ДКСМ м'ясокомбінату міста Толбухин Елена Стоєва, завідувач відділом робітничої і сільської молоді обкому комсомолу Микола Жук, секретар комитету ДКСМ заводу меблевого комбінату «Береза» міста Ловач Васіл Ченерси, секретар комитету ДКСМ будівельно-монтажного комбі-

нату «Димитровград» Іван Крестів, секретар заводу ДКСМ сляного заводу ім. Коларова міста Сливен Господін Нейков та інші.

Учасники семінару здійснили екскурсію по Кіровограду, зустрілися з комсомольським активом заводу друкарських машин, побували в Кіровоградському технікумі механізації сільськогосподарства, поонерському таборі «Ялінка», ознайомилися з досвідом роботи комитетів комсомолу Бобринецького районної комсомольської організації по комуністичному вихованню молоді.

Минулої суботи семінар завершив роботу.

НА ФОТО: УВАЖНО СЛУХАЮТЬ БОЛГАРСЬКІ ГОСТІ ВИСТУП СЕКРЕТАРЯ ЗАВІДНОМУ КОМСОМОЛУ ЗАВОДУ «ЧЕРВОНА ЗІРКА» ОЛЕГА КОЛОСОВА.

Фото В. КОВПАКА.

Після виступу «Молодого комунара»

«ЗМАГАННЯ В ГОЛОВНИХ ВИМІРАХ»

«Молодий комунар» у статті під таким заголовком 21 лютого цього року критикував, зокрема, комсомольську організацію головного заводу виробничого об'єднання «Дніпроенергобудіндустрія» за серйозні недоліки у веденні соціалістичного змагання. Як повідомив редакцію секре-

тар комсомольської організації підприємства В. Штриченко, стаття та питання про підвищення гласності соціалістичного змагання були розглянуті на засіданні бюро, на комсомольських зборах. Для виправлення становища вжито конкретних заходів. Зокрема, встановлено «Екран соціалістичного змагання комсомольсько-молодіжних колективів на честь 60-річчя ВЛКСМ», матеріали про хід соціалістичного змагання постійно висвітлюються в багатотиражній газеті «Дніпровські вогні», у спеціальних випусках «Комсомольського прожектора», в щоденній заводській радіогазеті.

«ХТО ЛІСОВІ ДРУГ?»

В статті під таким заголовком («Молодий комунар» за 1 червня ц. р.) йшлося про недбайливе ставлення до лісових насаджень з боку окремих колгоспів. Відповідь на виступ газети надійшла з колгоспу імені Димитрова Компаніївського району. Заступник голови правління тов. І. Тацієнко повідомив, що стаття «Хто лісові друг?» обговорена на засіданні правління. Критику визнано справедливою. Разом із працівниками лісосушильної станції проведено посадження знищеної лісоосуши. Деревця знаходяться в хорошому стані.

● ВИ ПРОСИЛИ РОЗПОВІСТІ

19 серпня 1943 року група в'язнів — підпільників і партизан — абила в Кіровоградській гестапівській тюрмі комеданта, перекладача, захопила їхню зброю, розстріляла вартівних і звільнила всіх заарештованих, яких було понад 400 чоловік.

(Кіровоградщина в роки Великої Вітчизняної війни 1941—1945 рр. Збірник документів і матеріалів).

ВНОЧІ Олексій почув тиху розмову:

— Тиха треба, інакше кінець. — гарячково шепотів чоловік. — Із цієї катівні живим піти не виходить. Щодня череповиті машини виїжджають через браму. Назад вертаються порожніми.

— Тиха... — зітхнув співрозмовник. — Але як? Ти знаєш комеданта? В нього не дуже розгуляється. Дбає, гад, про охорону. Спробуй лише підійти до мурів. Відразу — свистіть у свисту.

— Звичайно, треба все обдумати, обміркувати. Людей підготувати, тоді вже й починати.

Олексій, перевертаючись на другий бік, застогнав. Голос у темряві раптом обірвався. З'явився невідомого, проманило в голові. — І не можна їх осуджувати. Во в тюрмі немало прохвортів, підсаджують їх гестапівці, щоб викинути комуністів, політринів, комсомольців.

Олексій на якусь мить знову втратив свідомість. Голова впадала на холодну бетонну підлогу. Перед очима попливали жовті кружальця. Поступово вони розвіювалися, розпливалися. В пам'яті з'явилися події останніх днів. Москва. Його покликано до себе начальником Українського штабу партизанського руху генерал Т. А. Стрелков.

— Товаришу Лепетов, Вам доручається завдання надзвичайної ваги. Як ви знаєте, наші війська ведуть наступ на Правобережній Україні. Ім потрібна допомога партизанів. Ви одержите інструкції, паролі. Район вашого дії — Чорний ліс, що поблизу Знаменщини. Висадитесь подалі, бо німці там дуже пильнують. Бажаю успіху...

Шестеро десантників приземлилися в Компаніїнському районі. Пробира-

лися до лісу степом, обходячи села. Нішли, забивали шпалери, вдали перешкоди в скритах солом'яних лісосмугах. Вже майже досігли наміченого пункту. І несподівано наткнулися на засідку.

...Вранці їх привезли в Кіровоград, на Польову вулицю. Тут, у колишньому педагогічному технікумі, фашисти влаштували тюрму СД. То було страшне місце. Як стало відомо після війни, в тюрмі за час окупації закатовано і розстріляно понад три тисячі радянських людей, в основному військовополонених. Майже щодня з поріг катівні виїжджала крита автомашинна з в'язнями. Їх везли до фортеці чи Сахаровського мосту. Автоматні черги обривали життя. Така доля чекала і членів групи Лепетова.

Ного відразу ж після арешту потягнули на допит. Переконувалися, що радянський патріот нічого не скаже, Лепетова переслали в руки самого штурмфюрера Брауншмідта. О, той умів допитувати. Такого поєднання методів жаклених тортур не застосовував, мабуть, жоден гестапівець. Кат за-

тискав своїм жертвам пальці рук у двері, ставив босими ногами на розпечене залізо. У його «кабінеті» був установлений спеціальний електричний стілець. І все ж цей виродок був безсильний проти мужності комсомольця. Олексій не видав військової таємниці. Неприємного, його кинули знову в камеру. Вночі він і слав

свідком отой таємної розмови...

Коли розвиднілось, Олексій уважно оглянув сусідів. «Офіцери» — визначив про себе. Помітив — за ним теж спостерігають. Але мовчать. Обернені. Лепетов знав, що йому треба поспішати. Ще один такий допит, і він фізично не буде здатний щось робити.

— Я вас підтримую, — пильно глянув в обличчя полоненим. — Якщо є хоч один шанс, його треба використати. Я відразу до Брауншмідта потрапляти не хочу.

— Один із співрозмовників, широкоплечий здоро-

злочин. Щодня розстрілюють сотнями.

Усю ніч Олексій не спав. Голова горіла, цемов у вогні. Він розробляв план операції. Відкидав один, брався за інший. І так до ранку. Врешті зупинився на останньому варіанті. Втілювати задум треба тільки сьогодні, коли їх не женуть на роботи в каменоломні.

Вранці Олексій шепнув у коридорі Ользі:

— Сьогодні прибирати почнеш не о шістнадцятій,

Олексій ногою розчинив двері караульного приміщення. Два десятка німців уминали за столом гречку кашу з салом. Комсомолец різко підняв автомат, захоплений з чергово-го. Сімнадцять сітарівців снапами звалилися на долівку. П'ятеро поранених корчилися у безпаді.

Відтепер організатори втечі були добре озброєні. Не складало труднощів ліквідувати вартівних біля вхідних дверей і воріт. А потім заходилися відчиня-

НА УРОК МУЖНОСТІ

ВТЕЧА ОПІВДНІ

ван, кивнув на двері:

— Зараз поженуть на роботу. Там продовжимо розмову.

Вони довбали кайлами міцний граніт, тачками звозили його до купи. Цітлерівці чергували — від Дніпра нестримною лавиною наступала Радянська Армія. Ось-ось вона підійде до Кіровограда. Ворот поспішав звести кам'яні укріплення, перетворити місто в неприступну фортецю. Від свідання до смертників рубали селією виснажені недодалим і недосипаним полоненим. А над головою стояв з автоматом есесівець, готовий будь-якої миті проназати вогнемною змією.

— У тюрмі працює майстер для ремонту радіоприймачів Борис Оршанський. Своя людина. Прибиральниця Ольга Евдаш — теж підпільниця. Обов'язку підтримувати з нами зв'язки. Вони нам допоможуть. Ти маєш досвід. Продумай план втечі. Зволікати не можна. З наступом наших німці проводять так зване розвантажувальне таборів смерті — замітають сліди

як завжди, а о дванадцятій. Комедант і охорона в цей час обідатимуть. Різно опівдні почнеш прибирати мою камеру.

* * *

— Пане комедант, ви наказували відремонтувати радіоприймач, — спокійно промовив Оршанський, наблизившись впритул до фашиста.

Гестапівець здивовано підвів очі — він нічого не викликав. І все ж вирішив оглянути приймач. В ту ж мить Оршанський з усього розмаху ударив гітлерівця молотком по голові. Той ледь чути мугикнув і обм'як, похнувшись на стільці. Несподівано розчинилися двері, і в кімнату увійшов перекладач. Олексій, який стояв за грубою, прикипчив зрадника.

— Швидко до чергово-го, — дав наказ Лепетов. Він витягував з кабури убитого фашиста пістолет. Те саме зробив Оршанський. Черговий есесівець не встиг навіть писнути.

ти камери. В'язні виходили, брали зброю вбитих вартів. Вистачило, звичайно, не всім. Чотирьох сотні людей виснажили надвір.

— Негативно розбігався, — скомандував Олексій. — Німці сполошатися, відійдуть сюди сніп.

Повторювати не було потреби. У різні кінці міста, в лісі подалися невідомі в'язні. Сотні з них поповнили партизанські загони. До народних месників, у загін ім'ям Ворошилова, долучилися підпільники — організатори втечі О. Лепетов, І. Білоцерківський, В. Оршанський.

Повідомлення про їхній подвиг вмістилося всього в десяти рядках. А скільки мужності, сміливості, винахідливості проявили вони! Такими борцями складала наша Вітчизна. З такими непереможними лицарями ми розвивали чорні сили фашизму, врятували від нього людство.

М. ЮРІЧАК.

Т. СМОЛЕНЧУК.

● Думки, відгуки, рецензії

МОЯ КІРОВОГРАДСЩИНА...

За останні роки вийшло багато книг, альбомів, буклетів, наборів поштових карток про Кіровоградщину і її обласний центр. Нещодавно на полицях книжкових магазинів з'явилося нове святкове видання: художній фотоальбом «Моя Кіровоградщина» (Київ, «Мистецтво», 1975 р.). Короткий, але глибокий, багатий фактичним матеріалом і строгий по стилю вступ, написаний І. П. Оліфіренком. Він розповідає про минуле нашого степового краю, і про його сьогодення — про все, чим славиться, по праву пишається орденоносна Кіровоградщина. З теплим почуттям згадуються в цьому нарисі землі, що відзначилися в бою і трудовій звитязі на славу нашої Батьківщини.

З хорошою вигадкою і тонким смаком, а часто і з лукавою пошмівкою підібраний багатий ілюстративний матеріал. Упорядник і автор макета І. О. Потаська використала твори багатьох фотохудожників — І. О. Кропивницького, А. Т. Діброва, Р. М. Єпейкіна, В. К. Ковпака, І. М. Корзуна, Л. Д. Мир-

городського та ін.

Рецензований фотоальбом — велика вада колективу авторів. Він дає не тільки широку і правдиву інформацію про нашу область та її трудяників, але — і це головне — переповнює почуттям патріотичної гордості. Він яскраво відображає грандіозні справи і досягнення трудівників області. Основна ідея книги — надихаюча і організуюча роль Комуністичної партії у втіленні на нашій кіровоградській землі ленінської програми комуністичного будівництва.

Найбільш яскраво і переконливо ця ідея втілена в таких фотороботах як «Пам'ятник С. М. Кірову в обласному центрі» і «Горельфи пам'ятників», «Молоді будівники», «Продукція кіровоградського заводу «Червона зірка», розвортках «Добування бурого вугілля на Кіровоградщині», «На Побузькому Нікелевому заводі», «Рукотворне море біля міста Світловська», «З думкою про майбутній вряжай» тощо.

Не применшуючи безумовних позитивних якостей цього видання, хочеться висловити і деякі побажання. Вони тим більш вчасні, що вже в недалекому майбутньому ви-

никне потреба перевидавати альбом. 25-тисячний тираж не надовго «довольнить» потребу кіровоградців і наших гостей.

У новому виданні необхідно ширше змалювати сучасне кіровоградське село. Треба більше уваги приділити визначним місцям наших райцентрів, робітничих селищ та сіл, пам'ятникам архітектури, природним заповідникам, історико-меморіальним місцям.

Цієї мети можна досягти і без збільшення об'єму альбому — за рахунок виключення окремих пейзажів, не характерних для Кіровоградщини.

Багато якось виділити й відзначити окремі тематичні розділи.

У фотоальбомі в різних місцях розміщені знімки, присвячені заводу «Червона зірка», новій дитячо-юнацькій спортивній школі в м. Кіровограді. Ця фрагментарність завдає зоровому створенню цілісності враження.

Треба подумати і про включення до альбому мінімуму довідкового матеріалу, назвати окремі, найбільш відомі будови та пам'ятники, імена архітекторів, скульпторів тощо.

І. ЖАРКИХ,

доцент Кіровоградського педінституту ім. О. С. Пушкіна.

ДЕВ'ЯТИКЛАСНИК СВИТЛОВДСЬКОЇ СЕРЕДНЬОЇ ШКОЛИ А. ВІКТОР СИРОТА ОДИН З ПЕРНИХ СЕРЕД СВОЇХ РОВЕСНИКІВ СТАВ ЗНАЧИВЦЕМ ГНО, УСПІШНО СКЛАВ ЗАЛІК З ФІЗИЧНОЇ ТА ВІСЬКОВО-ТЕХНІЧНОЇ ПІДГОТОВКИ. І ВІСЬКОВИЙ КЕРІВНИК ШКОЛИ М. І. ДОРОНІН ПЕРЕКОНАНИЙ: ЮНАРМІЄЦЬ ВІКТОР СИРОТА В МАЙБУТНЬОМУ БУДЕ ХОРОШИМ ВОЙНОМ І З ЧЕСТОЮ ВИКОНАЄ СВОЇ СИНІВСЬКІ ОБОВ'ЯЗКИ ПЕРЕД ВАТЬКІВЩИНОЮ.

Фото В. КОВПАКА.

18 ЛИПНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 8.00 — «Час». 8.35 — Гімн України. 8.55 — «Цирк — дітям». 9.35 — Док. телефільм «Звичайний космос». Фільм 1. 10.35 — Конкурс лауреатів VI Міжнародного конкурсу ім. П. Чайковського. 11.40 — Фільм «Рідний дім». 12.55 — «Сніває» Баченія Мірошніченко. 13.30 — «Україна ВАМУ, Далеким Сходу, Сибіру». 13.50 — Кіножурнал. 17.00 — «Соціальний портрет колективу колективу ім.

Леніна Томанівського району Дніпропетровської області. Передача 2. 17.30 — Камерна музика. 18.00 — Новини. 18.15 — Док. телефільм «Куточок ораторів». 19.15 — Л. Мінус. Гран-па з балету «Дон-Кіхот». 19.30 — Телефільм «Свої резерви». 20.00 — Телефільм «Вільям Шекспір». 2 серія. 21.00 — «Час». 21.30 — Футбол: Півфінал. «Шахтар» — «Номотин» (Донецьк). По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 — Новини. 10.15 — «Село і люди Радянської України». Док. телефільм. 10.45 — «Палітра». 11.30 — «Ліричні мелодії». 11.50 — Док. телефільм. 12.15 — «Сторінки історії». Олександр Невський. 15.50 — «Адреси молодих». 16.35 — «Сніває» Е. Райков. 16.55 — Телефільм — дітям. «Літо Сахара». 18.00 — «Агарті» Сахара. 18.30 — «Музичний фільм». 18.50 — «Російський романс». 18.50 — «Україна живе». 19.00

«Вісті». 19.30 — П. Штраус. «Циганський барон». Вистава. 20.45 — «На добраніч, діти». 21.00 — «Час». 21.30 — Продовження вистави «Циганський барон». 22.35 — Новини. 22.45 — Продовження вистави «Циганський барон».

— СЕРЕДА —

19 ЛИПНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 8.00 — «Час». 8.35 — Гімн України. 8.55 — Концерт. 9.20 — Док. телефільм «Звичайний космос». Фільм 2-й. 10.20 — «Клуб кіноподорожей». 11.35 — О. Пушкін. «Маленький трагед». Вистава. 14.30 — Док. телефільм. 15.30 — Концерт. 16.00 — «Нам вільний час». 16.30 — Вистава творів болгарських художників. 17.00 — «Інтернаціоналізм». 17.30 — «Соціальний портрет колективу колективу ім. Леніна Томанівського району Дніпропетровської області». Пере-

дача 3. 18.00 — «День на дні». (К-д). 18.15 — «Веселий потік». 18.30 — «Літо піонерське». (К-д). 18.45 — Телефільм. (К-д). 19.00 — Футбол. «Динамо» (Київ) — «Торпедо». У перерві — тираж «Спортлото». 21.00 — «Час». 21.30 — Міжнародне олімпійське «Спортлото». По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 — Новини. 10.10 — «Село і люди Радянської України». Док. телефільм. 10.35 — Концерт. 11.05 — Для дітей. «Друзі Тьомки Открита». 17.00 — Виступас Леонід Сметанников. 17.30 — «Відгукіться, сурмаці!». 18.00 — Кіножурнал «Хроніка наших днів». 18.30 — Концертний зал «Дружба». 19.00 — «Вісті». 19.30 — «Україна живе». 19.50 — Показові виступи переможців Республіканського конкурсу балетних танців. 20.45 — «На добраніч, діти!». 21.00 — «Час». 21.30 — Худ. фільм «Фараони». 22.45 — «Музичні вітання

хліборобам». По закінченні — новини.

— ЧЕТВЕР —

20 ЛИПНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 8.00 — «Час». 8.35 — Гімн України. 8.55 — «Адреси молодих». 9.40 — Телефільм «Золота мина». 1 серія. 10.45 — Док. телефільм «Ліс». 11.15 — «Сторінки творчості». Борис Горбатов. 17.30 — Соціальний портрет колективу колективу ім. Леніна Томанівського району Дніпропетровської області. Передача 4. 18.00 — Новини. 18.15 — Док. телефільм «Ліс». 18.35 — «Україна живе». 18.55 — Концерт хору російської пісні. ПТ і ВР. 19.05 — Телефільм «Вільям Шекспір». 3 і 4 серія. 21.00 —

«Час». 21.30 — «М. Г. Черингський. Листи. Спогади». До 150-річчя з дня народження. 22.10 — Концерт лауреатів VI Міжнародного конкурсу ім. П. Чайковського. По закінченні — новини. ДРУГА ПРОГРАМА. 14.30 — Док. фільм. 15.40 — «Книга в твоєму житті». 16.25 — «Теленарис «Порт «Східний». 16.55 — Фільм для дітей. «Сліпий птах». 18.00 — Фільм-концерт «Молоді при-близькі». 18.30 — «Війні ленінської гвардії». Док. фільм. 18.50 — «Україна живе». (К-д на Республіканському телебаченні). 19.00 — «Вісті». 19.30 — «Поезія». 20.00 — «Музичні вечори для молоді». 20.50 — «На добраніч, діти!». 21.00 — «Час». 21.30 — «Музичні вечори для молоді». 2 відділення. По закінченні — новини.

Редактор М. УСПАЛЕНКО.

Зірижось у життє!

**Запрошують
інститути,
технікуми,
училища**

Кіровоградське міське середнє професійно-технічне училище № 4 по підготовці кваліфікованих робітників із середньою освітою

**ПРИЙМАЄ НА 1978—1979 НАВЧАЛЬНИЙ РІК
УЧНІВ**

НА ТАКІ СПЕЦІАЛЬНОСТІ:

токаря (строк навчання — 3 роки. Приймають чоловіків і жінок з освітою 8 класів).

слюсар-ремонтник по ремонту промислового устаткування (строк навчання — 3 роки. Приймають чоловіків з восьмирічною освітою).

слюсар-інструментальник по виготовленню і ремонту штамів, пристосувань і прес-форм (строк навчання — 3 роки. Приймають чоловіків з восьмирічною освітою).

слюсар-сантехнік по монтажу систем опалення, водопроводу, газопроводу та інших систем (строк навчання — 3 роки. Приймають чоловіків з восьмирічною освітою).

Всіх учнів забезпечують триразовим харчуванням, обмундируванням і спецодягом. Крім того, вони одержують 33 проценти від зарплати під час виробничої практики.

Вступників до груп слюсарів-сантехніків забезпечують благоустроєним гуртожитком.

По закінченні училища всім випускникам видають диплом про середню освіту з присвоєнням розряду. Ті, що закінчили училище з відзнакою, мають право на вступ до технікумів і вузів поза конкурсом. Початок занять з 1 вересня.

Вступники подають заяву на ім'я директора, свідоцтво про народження або паспорт, характеристику зі школи, свідоцтво про освіту, довідку з місця проживання, довідку про склад сім'ї, медичну довідку (форма № 286), 6 фотокарток розміром 3×4 см.

Приймання документів — щодня, крім неділі, з 8 по 16 годину.

Адреса училища: м. Кіровоград, вул. Жовтневої революції, 20. Телефони: 7-25-91, 7-05-61.

ДИРЕКЦІЯ.

Олександрійське міське професійно-технічне училище № 5

НАБИРАЄ УЧНІВ НА 1978—1979 НАВЧАЛЬНИЙ РІК НА СПЕЦІАЛЬНОСТІ:

	Освіта 10 класів	Освіта 8 класів
	Строк навчання	Строк навчання
Зварник контактного зварювання	1 рік	2 роки
Монтажник конструкцій — муляр	1 рік	2 роки
Муляр	1 рік	1 рік
Гісляр	1 рік	1 рік
Штукатур-лицувальник-плитковик	1 рік	1 рік
Слюсар — монтажник по загально-ремонтних роботах та устаткуванню загально-го призначення — електрозварник	1 рік	2 роки
Пресувальник пластмас	1 рік	2 роки
Електрозварник	1 рік	2 роки
Машиніст екскаватора	1 рік	2 роки
Машиніст бульдозера, скрепера, грейдера	1 рік	1 рік

До училища приймають юнаків і дівчат віком 15—20 років з освітою за 8—10 класів. Вони, звільнені в запас із лав Радянської Армії, одержують стипендію в розмірі 105 карбованців на місяць і вчаться 8—10 місяців.

Випускників направляють на роботу в міста Олександрію, Світловодськ, Кіровоград, Дніпропетровськ, Кривий Ріг, Київ, Запоріжжя. Електрозварників і пресувальників пластмас направляють на роботу на Олександрійський електромеханічний завод.

Учні перебувають на повному державному забезпеченні. Інтернатні надають гуртожиток.

Під час проходження виробничої практики учні одержують 33 проценти свого заробітку.

При бажанні учні можуть відвідувати загально-освітню школу робітничої молоді (9—10 класів).

Початок занять з 1 вересня.

Вступники подають заяву на ім'я директора, автобіографію, паспорт або свідоцтво про народження, документ про освіту, довідку з місця проживання із зазначенням складу сім'ї, характеристику зі школи, 4 фотокартки розміром 3×4 см.

Документи приймають у канцелярії училища.

Адреса закладу: м. Олександрія, селище Дмитрове, вул. Трудових резервів, 23. Телефон 52-4-63.

ДИРЕКЦІЯ.

Полтавський електротехнічний технікум

ПРИЙМАЄ УЧНІВ НА 1978—1979 НАВЧАЛЬНИЙ РІК.

На I курс денного відділу — на спеціальності: промислове й цивільне будівництво, санітарно-технічне обладнання буліверів (спеціалізація — промислова вентиляція і кондиціонування повітря),

електромашинобудування, електроосвітлювальні прилади та устаткування, електроустаткування та устаткування промислових підприємств;

на II курс — на спеціальності: електроосвітлювальні прилади та устаткування, промислове й цивільне будівництво, електроустаткування та устаткування промислових підприємств;

на III курс вечірнього відділу — на спеціальності: електромашинобудування, обробка металів різанням,

електроосвітлювальні прилади та устаткування; на III курс заочного відділу — на спеціальності: електроустаткування та устаткування промислових підприємств,

промислове й цивільне будівництво.

Осіб, що закінчили повну середню школу, приймають на I курс денного відділу. На II курс денного, на II курс вечірнього і на III курс заочного відділів приймають осіб, що закінчили середню школу.

Вступники на I курс складають екзамени з української або російської мови (диктант), математики (усно); на II курс денного, на II курс вечірнього і на III курс заочного відділів — з української або російської мови (твір), математики (усно).

Без вступних екзамени зараховують нагороджених після закінчення повної середньої школи Почесною грамотою або після закінчення середньої школи золотою чи срібною медаллю (60 процентів плану прийому на дану спеціальність), офіцерів, прапорщиків і мічманів Збройних Сил СРСР, військ та органів Комітету державної безпеки при Раді Міністрів СРСР, Міністерства внутрішніх справ СРСР, звільнених від військової служби в запас (протягом двох років після звільнення).

Заяви приймають щодня з 10 по 18 годину, крім вихідних днів (у суботу — по 14 годину):

на I курс денного відділу — з 1 червня по 31 липня,

Капітанівське міське професійно-технічне училище № 10

**ПРИЙМАЄ УЧНІВ
НА 1978—1979 НАВЧАЛЬНИЙ РІК.**

Училище готує для цукрової промисловості кваліфікованих робітників таких спеціальностей: складач дифузійних ножів — електрозварник, апаратник дифузії — столяр,

сатуратник-малар, апаратник винясування — муляр, апаратник гарки цукру — слюсар, оператор центрифуги — токаря по металу, слюсар контрольно-вимірювальних приладів та автоматики, електромонтер.

Випускників направляють на роботу на цукрові заводи.

На навчання без вступних екзамени приймають юнаків і дівчат віком не молодше 15 років, які закінчили 8, 9, 10 класів шляхом конкурсного відбору за оцінками, вказаними в документі про освіту.

Олександрійське середнє міське професійно-технічне училище № 7

НАБИРАЄ УЧНІВ НА 1978—1979 НАВЧАЛЬНИЙ РІК

НА СПЕЦІАЛЬНОСТІ:

зі строком навчання 3 роки — столяр-паркетник, монтажник конструкцій — муляр, облицовальник-плитковик, штукатур, малар, електрогазозварник, автослюсар, електрослюсар, слюсар — монтажник приладів та апаратури автоматичного контролю, регулювання й управління.

На ці спеціальності приймають юнаків і дівчат з 8-річною освітою. Випускникам видають документ про середню освіту і присвоюють розряд з набутої спеціальності.

З числа учнів електрогазозварників комплектують групу зі спортивним нахилом до футболу. До цієї групи приймають юнаків, які мають перший або другий спортивний розряд з футболу.

До групи слюсарів — монтажників приладів та апаратури автоматичного контролю, регулювання й управління здійснюється конкурсний відбір. Перевагу

на II курс денного відділу — з 1 червня по 14 серпня, на вечірній відділ — з 15 червня по 15 листопада, на заочний відділ — з 3 травня по 10 серпня.

Вступні екзамени: на I курс денного відділу — з 1 по 20 серпня, на II курс денного відділу — з 1 по 21 серпня, на вечірній відділ — з 1 липня по 20 листопада, на заочний відділ — з 10 по 20 червня, з 10 по 20 липня, з 10 по 20 серпня.

Зарахування до складу учнів: на I курс денного відділу — з 21 по 24 серпня, на II курс денного відділу — з 22 по 24 серпня, на вечірній відділ — з 21 по 24 листопада, на заочний відділ — з 21 по 30 серпня.

Учні денного відділу одержують стипендію на загальних підставах, гм, хто має потребу, надають гуртожиток.

Вступники подають на ім'я директора технікуму заяву із зазначенням вибраної спеціальності, документ про 8-річну чи середню освіту (оригінал), довідку про стан здоров'я (форма № 286), видачу лікарем, що обслуговує школу, або дільничним лікарем, 4 фотокартки (без голівного убору, розміром 3×4 см).

Особи, які вступають на вечірній заочний і денний відділи і мають не менше 2 років робочого стажу, пред'являють виписку з трудової книжки, завірену керівником підприємства, а колгоспники — виписку з колгоспної книжки, завірену правлінням.

Вступники на денний відділ зобов'язані до початку навчального року подати оригінали документів, що підтверджують стаж роботи. Особи, яких направляють на навчання в технікум промислової підприємства, будови, господарські організації, радгоспи, колгоспи, повинні мати не менше 2 років стажу і при вступі подати рекомендацію єдиної форми.

Абітурієнти пред'являють особисто свідоцтво про народження або паспорт, військовий квиток (військово-возбав'язані) або приписне свідоцтво (особи призовного віку).

При технікумі з 1 липня працюватимуть платні підготовчі курси. Заяви приймають до 25 червня цього року.

Документи висилати на адресу: 314000, м. Полтава, вул. Пушкіна, 83-а, електротехнічний технікум. Телефони: 7-28-91, 7-29-53.

ДИРЕКЦІЯ.

До груп електрозварників та електромонтерів приймають осіб віком 16 років.

Учні забезпечують триразовим харчуванням, одягом, взуттям, комплектом постільної білизни, вони одержують у період практики 33 проценти заробітку.

Гуртожитком забезпечують у першу чергу сиріт і дітей інвалідів Великої Вітчизняної війни та праці.

Строк навчання — 2 роки.

При училищі є вечірня середня школа.

Випускники подають на ім'я директора заяву із зазначенням вибраної спеціальності, свідоцтво або атестат про освіту, паспорт або (якщо не сповнилося 16 років) свідоцтво про народження, характеристику зі школи або з місця роботи, довідку з місця проживання із зазначенням складу сім'ї, довідку про стан здоров'я (форма № 286), довідку про щеплення (форма № 63), шість фотокарток розміром 3×4 сантиметри.

Всі, хто вступає до училища, проходять співбесіду з членами приймальної комісії.

Початок занять з 1 вересня.

Адреса училища: Кіровоградська обл., Новомиргородський район, смт Капітанівка.

ДИРЕКЦІЯ.

Наша адреса і телефони

316050. ГСП, Кіровоград 50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ г. Кіровоград. Газета публікується на українському мові.

Друкарня ім. Г. М. Дмитрова, обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Гаїнки, 2.

при зарахуванні на навчання віддають юнакам і дівчатам, які мають музичну підготовку; зі строком навчання 1 рік (цю групу комплектують з осіб, які закінчили 10 класів) — облицовальник-плитковик, мозаїст.

До училища приймають без вступних екзамени юнаків і дівчат віком від 15 до 25 років. Прийнятих до закладу забезпечують за рахунок держави триразовим харчуванням, одягом, гуртожитком.

Під час проходження виробничої практики учні одержують 33 проценти зароблених ними грошей.

Час навчання в училищі зараховується в безперервний трудовий стаж.

Осіб, що закінчили училище з відмінними й добрим оцінками з усіх предметів, відповідно до постанови Центрального Комітету КПРС і Ради Міністрів СРСР від 30 серпня 1977 року направляють на навчання до вищих навчальних закладів.

При училищі працюють спортивні секції, гуртки технічної творчості, домоводства, а також художньої самодіяльності (хоровий вокальний, танцювальний, естрадний, народних і духових інструментів).

Початок навчання з 1 вересня.

Вступники подають заяву на ім'я директора, автобіографію, паспорт або свідоцтво про народження, документ про освіту, довідку з місця проживання, характеристику шість фотокарток розміром 3×4 см, довідку про профілактичні щеплення.

Документи приймають у канцелярії училища. Адреса: 317926, м. Олександрія, вул. Нагорна, 104. Їхати автобусом «А» до зупинки «Училище».

ДИРЕКЦІЯ.